

Хрѣтовымъ раченіемъ о҃че Іѡанне, паче о҃гна распала-
емъ, настоѡщаѡ ѡ҃къ ничто҃же свѣща презрѣла єси: и
сегѡ ради въ покѡница вселѡса єси, и дѣже правед-
ныхъ дѡшы веселѡтса.

Бѣгородиченъ:

Болаца и҃сцѣли дѡшею и тѣломъ влѣще раба твоего,
вѣженнаго Іѡанна моленіемъ: тебе бо предстаѣтелищѡ вси
свѣщи въ печалехъ стажэхомъ, ѡ҃къ рѡждшю спасеніе
наше.

Катавасіа. Ѡверзѡ оустѡ моѡ.

Пѣснь г. ірмосъ:

Єдине вѣдый челоѡческаго свѣства нѣмошь.

Интѡнїю великомъ, и дрѣвле днѣш просѣѡвшихъ о҃цѡ,
о҃че житїю поревновѡвъ, сїхъ и чдѣсѡ дѣлатель вѣ-
ственною бѡгодѡтїю бѡла єси, тѣмже тѡ по дѡлгѡ оу-
блажаемъ препене.

Дѡнїѡ бѣсѡвскаѡ, и мнѡга тѣхъ въ пѣстїни на-
падѣнїѡ, нивчто҃же вмѣнивъ вѣженне, добродѣтелми на
нѣсѡ ѡ҃коже лѣствицею, къ желѡемомъ хрѣтѡ влѣще свое-
мъ возшелъ єси.

Оудаливса челоѡкъ, бѣгъ приближисѡ єси, тлѣнное
ѡстаѡвивъ житїе, нетлѣнное стажалъ єси. и здѣ оубо
бѣгъ тѡ прослѡви чдѣсѡ, тамъ же црѣтїемъ ѡбогатї
нѣнымъ.

Бѣгородиченъ:

Тѡ роди родѡвъ по дѡлгѡ оубо похвалѡемъ, по до-
стоѡнїю же невозмо҃гаемъ влѣще: єдина бо невмѣстї-
маго вмѣстїла єси гдѡ, и о҃гнь вѣства во чрѣвѣ тво-
емъ нешпѡлнш понесѡ єси.

И҃нѡ